

§. 593. С и л а о т з К н и г ы. — Благочинно изчинени-ти трговски Книгы бывать прѣати въ Сѣдишище за д о к а - з а т е л с т в о между трговци-ты за трговски работы. То-ва исключително прѣимущество даруваах закона-тѣ взоюще на вичкы-ты трговски Книгы за лѣиотѣ на трговски Книгы за лѣиотѣ въ трговски-ты размыненїа. Законоположитель-тѣ мы-слиахъ, че благочинни-ти записанїа, кои-то ставать изъ точность въ трговски Книгы, издръжавать искренно и чистосердечно из-раженїе, и слѣдовательно обавнаа тѣа записанїа че ихъ достойны да дааждѣ повѣрванїе за ползѣ на трговеца, кога-то проти-вно нѣкое закидѣтелствованїе не може да ги извори.

§. 594. П а з е н і е К н и г ы. — Трговецъ-тѣ е одл-женъ отъ закона да пазит трговски-ты си книги до д е с я т ь г о д и н ы, като начеваме отъ сканчванїе-то имъ. Намѣренїе на това повелѣнїе отъ закона е да възбрани лѣкавство-то въ слѣ-чай на осромашенїе, за това сѣ възбранаа на трговци-ты да не покжсвать вѣтѣхъ-ты си книги. Отъ това повелѣнїе не трѣбва нѣкой да мысли, че е излишно да пазит и по-вѣтѣхъ-ты отъ де-сѣть години свои трговски книги.

§. 595. О г л а в л е н і е. — Отъ вичкы-ты горѣ упомянуты пунтове слѣдва, че законъ-тѣ весьма ясно поника чрѣзъ вичкы-ты тѣа пунтове да възбрани лѣкавство-то и лошевъ-тѣ вѣр-ность на трговеца, и му заповѣда да дръжитъ вѣлѣжкы точны за вичкы-ты си дѣланїа; изъ сѣмѣнь това законоположително пове-лѣнїе и особый неговъ интересъ прави го да сѣща нуждѣ-тѣ отъ едно весьма голѣмо благочинїе и точность въ изчиненїе-то на трговски-ты му книги. Одлжениа-та убо кои-то трговецъ-тѣ има отъ закона за смѣкы-ты на иговы-ты дѣланїа сѣ тѣа что слѣдвать:

а) Да дръжитъ днѣвнѣ книгѣхъ, въ кои-то да заебѣлѣжа